

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1167/2022
01.11.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Мирољуба Томића, Татјане Вуковић, Невенке Важић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Звезданом Говедарица Царић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела шумска крађа из члана 275. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Александра Савића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Параћину К 96/20 од 21.09.2021. године и Вишег суда у Јагодини Кж1 40/22 од 29.06.2022. године, у седници већа одржаној дана 01.11.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Александра Савића, па се у односу на окривљеног АА, **ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажне пресуде Основног суда у Параћину К 96/20 од 21.09.2021. године и Вишег суда у Јагодини Кж1 40/22 од 29.06.2022. године и према окривљеном АА, на основу члана 422. тачка 2) Законика о кривичном поступку,

ОДБИЈА ОПТУЖБА

да је новембра и децембра месеца 2016. године, способан да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима, ради крађе на парцели кп. бр. ... КО ..., на мзв. ,...“, површине 37,57 ари, шума б. класе, власништво оштећеног ББ из ..., оборито укупно 219 стабала и то: 217 стабала букве и два стабла цера, укупне количине 106,34 м3, која је потом извезао са парцеле оштећеног, иако је био свестан свога дела, забрањености истог и хтео његово извршење,

-чиме би извршио кривично дело шумска крађа из члана 275. став 2. у вези става 1. Кривичног законика.

На основу члана 265. став 1. ЗКП, одлучено је да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Образложење

Пресудом Основног суда у Параћину К 96/20 од 21.09.2021. године, окривљени АА оглашен је кривим за кривично дело шумска крађа из члана 275. став 2. у вези

става 1. КЗ, за које дело му је изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 6 (шест) месеци и истовремено одређено да се иста неће извршити, ако окривљени у року од 1 (једне) године по правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело. Окривљени је обавезан да ОЈТ у Параћину плати трошкове кривичног поступка у износу од 27.025,00 динара и суду на име паушала износ од 5.000,00 динара, све у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом извршења, као и да оштећеном ББ из ... плати трошкове на име заступања од стране адвоката, о чијој висини ће бити одлучено посебним решењем по правноснажности пресуде. Ставом другим изреке, на основу члана 422. став 1. тачка 3) ЗКП, према окривљеном АА, одбијена је оптужба да је извршио кривично дело пустошење шума из члана 274. став 1. КЗ.

Пресудом Вишег суда у Јагодини Кж1 40/22 од 29.06.2022. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Александра Савића и пресуда Основног суда у Параћину К 96/20 од 21.09.2021. године у осуђујућем делу, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Александар Савић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП. са предлогом да Врховни касациони суд утврди да је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда основан и преиначи пресуду Вишег суда у Јагодини Кж1 40/22 од 29.06.2022. године.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Александра Савића је основан.

Основано се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА указује да је доношењем побијаних правноснажних пресуда учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1) тачка 1) ЗКП, из разлога јер се у конкретном случају ради о правноснажно пресуђеној ствари. Ово имајући у виду да је поводом истог животног догађаја, односно поводом истог поступања у истом просторном оквиру са истим учесницима, против окривљеног АА пред Прекршајним судом у Параћину, вођен прекршајни поступак Пр 77/2018, због прекршаја из члана 113. став 1. и 2. у вези члана 111. став 1. тачка 2) Закона о шумама, који је обустављен решењем тог суда Пр 701/18 од 15.11.2019. године, јер је наступила застарелост за вођење прекршајног поступка.

Одредбом члана 4. став 1. Протокола број 7 уз Европску конвенцију за заштиту људских права и основних слобода прописано је да се никоме не сме поново судити, нити се може поново казнити у кривичном поступку у надлежности исте државе за дело због кога је већ био правноснажно ослобођен или осуђен, у складу са законом или кривичним поступком те државе.

Одредбом члана 34. став 4. Устава Републике Србије прописано је да нико не може бити гоњен ни кажњен за кривично дело за које је правноснажно пресудом ослобођен или осуђен или за које је оптужба правноснажно одбијена или поступак правноснажно обустављен, нити судска одлука може бити измењена на штету окривљеног у поступку по ванредном правном леку, а којим забранама подлеже и вођење поступка за неко друго кажњиво дело.

Одредбом члана 4. став 1. ЗКП прописана је забрана поновног суђења у истој ствари, односно забрана гоњења лица за кривично дело за које је одлуком суда правноснажно ослобођен или осуђен, или за које је оптужба правноснажно одбијена или је поступак правноснажно обустављен.

Из цитираних одредби јасно произилази да је забрањено кривично гођење или суђење за кажњиво дело, уколико оно произилази из истих чињеница или чињеница које су у битном исте, а које су предмет дела за које је већ правноснажно пресуђено.

Из списка предмета произилази да је правноснажним решењем Прекршајног суда у Параћину Пр 701/18 од 15.11.2019. године према окривљеном АА услед наступања застарелости за вођење прекршајног поступка, обустављен прекршајни поступак, што је у шуми чији је власник ББ, од оца ... из ..., Општина Параћин, у потесу „...“, на кп. бр. ... у КО ..., Општина ..., од стране реверног шумара за приватне шуме ШУ ..., ВВ, на површини од 0,37,57 ха извршио бесправну сечу стабала букве и цера која нису била дозначена за сечу, укупне дрвне масе 106,33 м³ и да наведена сеча није извршена у складу са плановима газдовања шумама, чиме би учинио прекршај из члана 113. став 1. и 2. у вези члана 111. став 1. тачка 2) Закона о шумама.

Из описа радње кривичног дела шумска крађа из члана 275. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, које је окривљеном АА стављено на терет оптужним предлогом ОЈТ у Параћину Кт 146/18 од 21.11.2019. године, датом у чињеничном опису дела у изреци побијане првостепене пресуде Основног суда у Параћину К 96/20 од 21.09.2021. године, којом је окривљени оглашен кривим за наведено дело, између осталог произилази да је исто окривљени извршио, а способан да схвати значај свог дела и управља својим поступцима, ради крађе на парцели кп. бр. ... КО ..., на мзв. „...“, површине 37,57 ари, шума 6. класе, власништво оштећеног ББ из ... ради крађе, на тај начин што је оборио укупно 219 стабала и то 217 стабала букве и два стабла цера, укупне количине 106,34 м³, која је потом извезао са парцеле оштећеног, иако је био свестан свог дела, забрањености истог и хтео његово извршење.

Из наведеног произилази да се чињенични опис кривичног дела шумска крађа из члана 275. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, суштински односи на истог окривљеног, исти животни догађај, односно да су критичном приликом предузете идентичне радње извршења – обарање стабала ради крађе, а без одобрења шумара, као и да се догађај одиграо на истом простору – катастарској парцели број ... КО ... и да је у питању иста количина дрвне масе, а из чега произилази да су против окривљеног вођена два одвојена поступка и то кривични поступак покренут оптужним предлогом ОЈТ Параћин Кт 146/18 од 21.11.2019. године и прекршајни поступак покренут захтевом за покретање прекршајног поступка број 270-322-19/2017-10 од 17.05.2018. године од стране Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде, Управа за шуме Јагодина, Поморавско-управног округа Јагодина.

Врховни касациони суд налази да су чињенице у погледу радње извршења дела које су обухваћене изреком решења Прекршајног суда у Параћину Пр 701/18 од 15.11.2019. године у суштини биле исте, у односу на чињенице обухваћене изреком првостепене пресуде Основног суда у Параћину К 96/20 од 21.09.2021. године, а која је потврђена пресудом Вишег суда у Јагодини Кж1 40/22 од 29.06.2022. године.

С обзиром да се чињенични опис наведеног прекршаја односи на истог окривљеног, на исти животни догађај који се одиграо на истом месту и са битно истоветним инкриминисаним радњама окривљеног, то је по оцени овог суда, у конкретном случају, правноснажно обустављање прекршајног поступка према окривљеном АА, током поступка по редовном правном леку, представљало правну сметњу за његово даље кривичног гоњење због кривичног дела шумска крађа из члана 275. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, јер је реч о правноснажно пресуђеној ствари, о чему је другостепени суд имао сазнања.

Погрешан је, према томе, закључак другостепеног суда, да се у конкретном случају не ради о правноснажно пресуђеној ствари, као и да се ради о различитим парцелама где је окривљени предузимао инкриминисане радње, јер из радњи окривљеног неспорно произилази да су предузете на истој парцели и да се ради о истој дрвној маси која је посечена, те да се према опису догађаја, а услед просторног и садржајног јединства у конкретном случају ради о истом делу.

Сходно наведеном другостепени суд је био дужан, да правилном применом закона према окривљеном на основу члана 422. тачка 2) ЗКП одбије оптужбу за кривично дело шумска крађа из члана 275. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, па је поступајући супротно томе, суд побијаном правноснажном пресудом на штету окривљеног учинио битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, односно повреда начела „ne bis in idem“, прописана чланом 4. ЗКП, на шта се основано указује у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је усвојио захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА и на основу члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде, тако што је отклањајући учињену повреду закона применом члана 422. тачка 2) ЗКП, према окривљеном АА одбио оптужбу за кривично дело шумска крађа из члана 275. став 2. у вези става 1. КЗ. Како је Врховни касациони суд према окривљеном на основу члана 422. тачка 2) ЗКП одбио оптужбу, то је сходно одредби члана 265. став 1. ЗКП, одлучио о трошковима кривичног поступка као у изреци пресуде.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП, донео одлуку као у изреци пресуде.

Записничар – саветник
Звездана Говедарица Царић,с.р.

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа – судија
Бата Цветковић,с.р.